

Протокол

№

гр. София, 11.11.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 11.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4808** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 14.44 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ – В. Ц. Д., редовно призован, не се явява, представлява се от адв. М. с днес представено пълномощно.

ОТВЕТНИКЪТ – ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ, редовно призован, се представлява юрк. Д., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, се явява прокурор Д..

СТРАНИТЕ (поотделно) – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, намира че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА исковата молба и приложените към нея писмени доказателства.

ДОКЛАДВА отговор на исковата молба, с приложени към него писмени доказателства.

Адв. М. – Поддържам исковата молба. Да се приемат писмените доказателства, приложени към исковата молба. Не възразявам да се приемат доказателствата, приложени към отговора на исковата молба. Водя единият от допуснатите ни свидетели и моля същият да бъде разпитан. Вторият свидетел е под карантина и не може да се яви в днешното съдебно заседание.

Юрк. Д. - Оспорвам изцяло исковата молба. Моля да приемете приложените към нея писмени доказателства. Поддържам становището си за нередовност на исковата молба

по съображения изложени в отговора. Поддържам възражението си за доказателствата и доказателствените искания на ищеца.

ПРОКУРОРЪТ - Да се приемат всички доказателства. Нямам искания. Не се противопоставям по разпита на свидетелите. Моля да разпитате двамата свидетели в едно заседание.

Юрк. Д. - Присъединявам се към казаното от прокурора за двамата свидетели.

Адв. М. - Уточнявам, че двамата свидетели ще установяват различни обстоятелства. Явилият се днес свидетел ще установява отражението и негативните последици върху ищеца в професионалните среди. Другият свидетел ще установява обстоятелства относно влиянието сред близки, познати на ищеца извън колегите. Моля явилият се в днешното СЗ свидетел да бъде разпитан, поради неговата служебна ангажираност.

По доказателствата,
СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА писмените доказателства, приложени към исковата молба

ПРИЕМА писмените доказателства, приложени към писмения отговор.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за разпит на допуснатите двама свидетели в едно съдебно заседание.

Пристъпва към разпит на явилия се свидетел.

СНЕМА самоличността на свидетеля - Р. Л. П., на 59 г., неосъждан, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290 НК.

На въпроси на адв. М., свидетелят П. - Познавам Д., колега ми беше във Военно-апелативния съд. От януари м. 1991 г., тогава постъпих на работа във военното правораздаване и от тогава го познавам като колега. По-късно, когато дойдох на работа в С. през 2001 г. контактите ни бяха по-интензивни. Той беше Заместник-председател на Софийски военен съд, след това стана председателя на Военния съд. Аз докато бях във Военно-апелативния съд, съм извършвал проверки на Военния съд. Мисля, че през 2004 г. Д. стана съдия във Военно-апелативния съд. След това стана заместник-председател на Военно-апелативния съд. Преди да го отстранят от длъжност изпълняваше длъжността Председател на Военно-апелативния съд. Около 30 г. го познавам, като човек стриктно изпълняващ задълженията си. Човек, който си пишеше на време актовете, върши си съвестно работата и като заместник-председателя и като председател на С. съд, всички бяха доволни от неговата организация. На Общо събрание на съдиите от Военно-апелативния съд гласувахме да го вземем като съдия в Военно-апелативния съд, тъй като му беше изтекъл двойния мандат на председател на С. военен съд. Впечатленията ми от него са отлични. Запознат съм с неговите проблеми. С него работихме кабинет до кабинет. Знаем за какво става въпрос. Когато стана този проблем за тази програма и започнаха да ги викат в Националното следствие – председателя и бившия и настоящия, в един момент Д. ми сподели, че и него са го викали, мисля че два пъти като свидетел да го разпитат и са му казали, че ще го отстраняват от длъжност. За да го отстранят трябва да има повдигнато обвинение. Казали са му, че ще му повдигнат обвинение за престъпление по изтекла давност. По негови думи така разбрах, датата беше 12.12.

годината не се сещам. Тогава той няколко пъти подаваше молба за напускане, но все не вярваше, че ще му повдигнат обвинение и все я оттегляше. Когато ми каза, че ще му повдигнат обвинение в самата призовка се пишеше, че ще повдигнат обвинение и мисля, че за 3 път подаде молба до ВСС да бъде освободен по негово желание. Той е само дете, родителите му бяха доста възрастни, тогава се грижеше за тях. По това време ако бъдеш отстранен като съдия, или административен ръководител нямаш право нито да работиш, нито си социално осигурен, нито си здравно осигурен и няма срок на отстраняването, тези хора не можеха да работят. За това реши да подаде молба поне да може да работи нещо, след като напусне съдебната системата. Молбата му не беше уважена, беше отстранен от ВСС. Трябвало да се произнесат по молбата, но те се произнесоха по късно - месец януари. Ние всеки ден сме контактували по дела. Имали сме и лични контакти. Той беше много уважаван колега с над 30 г. опит. Беше весел колега, празнували сме празници и други поводи. След като стана тази работа се затвори, не споделяше. С мен споделяше, че много тежко му влияе случващото се. Той смяташе да завърши кариерата си като съдия, а изведнъж беше изгонен. Не беше приятно. Това се отрази също и на колегите. Хората, които го поздравяваха преди това, след този случай започнаха да го отбягват, да не се срещат с него. Колегата му от стая започна да коментира, че когато стане неприятност след това започват да те елиминират. Родителите му бяха на възраст. Баща му беше от хората от старото поколение и казваше да ходи да се говори с шефа защо ще го махат. Тогава беше много зле. Всеки който напуска съдебната система задължително получава една благодарност от ВСС, добри думи, награда на парична стойност. Той не получи нищо. Ние като военни магистрати по линия на Министерство на отбраната сме получавали т. Нар. - Отличия за сътрудничество с Министерство на отбраната и той е получавал с мен – награда „С. Г.“ и „За Доблест“. Указвана му е чест и уважение. Това е важно както за ръководството на Министерство на отбраната, така и за военно правораздавателните органи. Има награди, но не мога да кажа точно какви. Той се притесни от отстраняването повече, тъй като, като наказателен съдия беше наясно с това какви са обвиненията, какви са давностните срокове и каква е наказателната отговорност за обвинението, което му повдигнаха. Неприятните последици бяха много неприятни - все пак да изпълняващ длъжността административен ръководител на Апелативен съд е доста висока позицията.

На въпроси на юрк. Д., свидетелят П. – Работили сме заедно от 2004 г. във Военно-апелативния съд. Работили сме заедно, празнували сме много поводи. Честотата ни на виждане беше всеки ден, тъй като работехме кабинет до кабинет. Не сме приятели - лични. Аз не съм ходил в тях и той не е идвал къщи. Случвало се е след работа да ходим да пием по пиетие. Той не е женен, говорили сме си общи работи, че трябва да си намери девойка, да се ожени. Чувахме се по телефона. Това чуване по телефона продължи и след напускането му, защото много от бившите му колеги започнаха да странят от него. Някои от тях дори по телефона ги беше страх да се чуват с него. Не, всеки ден не сме се чували. Предимно аз се обаждах. Седмично два пъти. Той се затвори в себе си. В съдебната система има хора, които са се самоубили при подобни ситуации. Но инициативата беше предимно моя за чуването по телефона. Многократно съм присъствал на разговори за отстраняване му. След като го отстраниха той не е идвал с години в съда. Коментирахме с всички колеги и те бяха отрицателно настроени за това отстраняване. Така не се процедира с колега, който има 30 г. стаж. Този начин е неправилен. Част от колегите си мълчаха - избягваха

ситуацията, за да не им с случи и на тях. В коридора сме около 40 човека. Осети се неприязън. Съда остана без ръководители, напрежението беше голямо. Не ми беше известно, които да са били на обратното становище. Нямахме как да му се намери пропуск в работата. Знаем, че водеше някакви дела. Доколкото знам - спечели някакво дело и загуби друго дело. Но дали пред ВАС или ВКС бяха делата - ще ви излъжа. Те след това го освободиха. Коментирахме, с Д., че през периода на отстраняването му-тези месеци не му се водят за стаж за пенсия. Работехме кабинет до кабинет нали Ви казах. Но и по медиите и по телевизията, навсякъде се коментираше този случай. Завършил съм 1988 г. С. университет „Св. Св. К. О.“.

На въпрос на ПРОКУРОРА, свидетелят П. – Не, не ми е известно за някакви обвинения или сигнали по време на работата на Д. като съдия. Все пак всичко минаваше през нас във Военно-апелативния съд и ако е имало такива щях да знам.

За изслушване на допуснатия свидетел,
ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 10.03.2021 г. от 14.30 часа, за която дата и час страните уведомени от днес.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.14 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: